

kommer til atter at afgive 131 Stemmer mod 3 for den samme Sag. Det vilde jeg anse for ganske urimeligt at vente, naar der er Tale om et saadant fundamentalt Spørgsmaal som en Tillids- eller Mistillidsadresse til et Ministerium.

Det samme ærede Medlem var — hvad jeg ikke fortænger ham i — meget begejstret, om man vil, for den Sejr, han og hans Parti havde vundet og var meget taknemmelig, hvad jeg for Resten ogsaa er, mod de Mænd, der forstod at sætte deres egne Interesser til Side og kæmpe for en Ide. I dette sidste er jeg enig med det ærede Medlem, men noget uenig med ham er jeg i hans Udtalelse om Sejren, som det ærede Flertal i dette Ting skulde have vundet ved det Ministerskifte, der har fundet Sted. Jeg erkender at Venstrereformpartiet selvfølgelig har faaet Lov til paa Grund af Omstændighederne at tage Sejrens Frugter hjem, men jeg mener at maatte benægte, at det er dette Parti, der har vundet Sejren. For at vinde en Sejr skal der være en Modstander, der besejres. Det var der ogsaa i dette Tilfælde, det var den forudgaaende Regering, der var Modstanderen, den blev besejret. Det er rigtigt nok, og jeg kan ogsaa gerne erkende, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller have gjort overordentlig rosværdige Anstrengelser i en Række af Aar for at besejre disse vekslende Regeringer og ikke mindst den sidste, men at det ærede Medlem og hans Parti skulde have vundet en Sejr over den sidste Regering, maa jeg som sagt benægte. Efter mit Skøn er den Sejr, der er vunden, vunden af nogle faa Medlemmer i det andet Ting. Det er dem, der have vundet Sejren, men de Herrer have ganske vist taget Sejrens Frugter hjem. Om de Herrer af Reformpartiet ad direkte eller indirekte Vej have haft en lille Finger med i Spillet med Hensyn til, hvad der skete oppe i Landstinget, er af de Ting, som ligge bag Kulisserne, og som udenforstaaende Personer som jeg ikke kunne have nogen Mening om. Men efter min Overbevisning er det vistnok ganske ubestrideligt, at den Sejr, som den forudgaaende Regering matte bukke under for, ikke er vunden af Folketingets Flertal, men af et lille Mindretal i Landstinget, som vi alle kende. Dermed være ingenlunde sagt, at jeg skulde være nogen Modstander af, hvad der er sket, tværtimod. Jeg vil erkende, saa ofte det behøves, at jeg anser det for absolut heldigt for Landets og Befolkningens Udvikling, at der skete, hvad der skete afvigte Som-

mer, og jeg vil ønske, at det Tidspunkt, som blev bebudet af det ærede Medlem, der sidder her lige foran mig, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), da han første Gang havde Ordet her, jeg tror i Anledning af Adressen til Kongen; maa ligge langt borte. Det ærede Medlem udtalte meget bestemt, at hans Glæde over, hvad der var sket, navnlig var begrundet deri, at nu saa han Banen ryddelig; nu var der Plads for ham og hans Meningsfæller. Det var i alt Fald Meningen. Naar den Tid kom, som det ærede Medlem mente maatte komme, at Flertallet af det danske Folk stod paa Socialdemokratiets Standpunkt, var Banen ryddeliggjort, og der var skaffet Præcedens for, at saa vilde Styret af Landets Anliggender gaa over til ham og hans Meningsfæller. Af Hensyn hertil vil jeg ønske, at den nuværende Tilstand vil bevares i en lang Aarrække. Jeg kunde nok lide et Pusterum, inden vi skulle naa til den socialdemokratiske Styrelse her i Landet. Det kan gerne være, at det ærede Medlem har Ret i, at den Tid kommer. Jeg skal i alt Fald ikke disputere med det ærede Medlem om hans Spaadoms-gave i saa Henseende — den skal jeg lade staa hen — men jeg vilde meget ønske, at vi fik lidt Tid til at sunde os, inden vi skulde over til det Regeringssystem. Jeg ønsker derfor den nuværende Regering et langt Liv allerede af den ganske naturlige Grund, at efter de Herrer kommer, som man siger, Syndfloden, og det ønsker jeg ikke. Jeg vilde hellere, at vi bleve en Stund ved det, vi have. Det kende vi noget til, og der- ved tror jeg ikke, der sker nogen Ulykke.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Der er et Par Bemærkninger, jeg ønsker at gøre i Anledning af Udtalelser, der ere faldne i de sidste Par Dage. Det er ikke meget, jeg har at sige, idet det kun er faa Bemærkninger, der denne Gang, saavel som første Gang, ere faldne angaaende det Budget, jeg har haft den Ære at fremlægge. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (O. Olsen) omtalte Museet i Maribo, omtalte de daarlige Forhold, der fandtes ved dette Museum, idet Svamp og anden Daarligdom havde angrebet det fra Grunden til Taget. Det ærede Medlem har sikkert Ret i, at Museet befinder sig under meget yanskelige Forhold, og der er ikke noget i Vejen for, saa vidt jeg kan skønne, at Staten kan træde hjælpende til for at faa Museet